

El Colomer

Taradell

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Camí del Colomer
Alçada: 562

Coordenades:

Latitud: 41.86548
Longitud: 2.24893
UTM Est (X): 437667
UTM Nord (Y): 4635113

Classificació

Número de fitxa 08278 - 89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular Contemporani Medieval
Segle XIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BI.Catàleg de béns a protegir. POUM de Taradell. 2009
Número inventari IPA 24133
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001812700DG33F0001HJ
Autoria de la fitxa Marta Lloret. Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dt., 30/05/2017 - 02:00

Descripció

El Colomer és una masia d'origen medieval sobre la qual es va ampliar i consolidar un mas de tipologia clàssica durant el segle XVI. De l'estructura primitiva en queden vestigis significatius, entre els que destaca una finestra biforada amb arquets lobulats situada a la façana de ponent. A la part de llevant s'hi conserva una finestra de tradició gòtica del segle XVI, que probablement fou traslladada durant la següent reforma, datable del segle XVIII. En aquesta es va consolidar el volum actual, amb una nova façana encarada a garbí. A finals del segle XIX es va construir la masoveria al sector de mestral, com també es va reformar aquesta part de la casa principal. Al segle XX s'ha adossat un cos porxat a la façana principal així com diversos cossos annexes al sector de gregal.

La masia es compon de diversos volums superposats, que es distribueixen al voltant del volum principal. Aquest és de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a quatre vessants. El portal d'accés està situat a la façana de garbí i és d'arc de mig punt adovellat amb un escut a la clau inscrit "1742 COLOMER LLEOPART" i amb les figures d'un colom i un llop. Sobre el seu eix hi ha un finestral amb llinda de pedra i sortida a un balcó de baranes forjades i base de pedra sostinguda amb mènsules. A les golfes hi ha una finestra d'arc conopial i la resta d'obertures del frontis són d'arc pla de pedra carejada i arrebossat. També hi ha un rellotge de sol. Part de la façana està tapada per un cos adossat de dos nivells d'alçat que s'obre al pis amb una galeria horitzontal de tres pòrtics d'arc carpanell arrebossat sobre pilars de pedra, que es prolonga als laterals amb dos pòrtics més d'arc de mig punt arrebossat. La façana de xaloc presenta diverses obertures d'arc pla de pedra carejada i arrebossat, disposades de forma aleatòria. A l'extrem de la façana hi ha un cos annex adossat de forma perpendicular, amb un porxo al pis dins el qual s'observa un finestral d'arc conopial amb arquets lobulats. La façana de mestral presenta diversos cossos adossats, a la part central amb una galeria amb tres pòrtics d'arc carpanell arrebossat, a l'interior de la qual hi ha una finestra biforada amb arquets lobulats. A l'extrem de tramuntana d'aquesta façana s'hi adossa de forma perpendicular la masoveria, de planta baixa, pis i golfes i la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. La seva façana es compon segons tres eixos d'obertures d'arc pla arrebossat, excepte el portal que és d'arc escarser. Al seu interior s'hi conserva part de l'estructura primitiva de la casa, com també un portal d'arc de mig punt adovellat amb un escut a la clau tapat per un forjat de nova construcció, que sembla tenir l'any "1577". La façana posterior que té un desaiguat propi, presenta diverses obertures d'arc pla de pedra carejada i arrebossat, dues d'elles amb sortida a petits balcons de baranes forjades. El tractament exterior dels murs és arrebossat. El ràfec està acabat amb una imbricació de rajols i teules ceràmiques, excepte a la masoveria que hi està amb cabirons. A l'interior s'hi conserva la distribució típica, amb l'entrada coberta amb bigues de fusta, la cuina antiga al fons i diverses estances habilitades per exposar les col·leccions d'objectes agrícoles. Al pis hi trobem la sala, les habitacions amb portes de pedra carejada, etc. En destaca un pou que s'adossa en l'antiga façana, construït amb lloses de pedra sobre un paviment de grans lloses, que hauria estat l'eixida de la casa primitiva.

Història

La masia del Colomer està documentada des del segle XIII. L'any 1209 Berenguer de Malloles, la seva esposa Ermessenda i els seus fills fan escriptura del seu domini sobre el mas, a qui Berenguer del Colomer i la seva esposa Maria hauran de pagar un cens de dos coloms blancs (IPA), motiu pel qual es creu que el nom de la casa té el seu origen en que s'hi criaven coloms. Dins la seva propietat hi havia els masos de Sant Joan i Valltriguera, així com la capella de Sant Joan del Prat. El sindicat remença de l'any 1448 va reunir a diversos propietaris a la plaça de Taradell, entre els quals hi consta Bernat Colomer, per demanar l'abolició de la servitud i els mals usos a la monarquia. Al segle XVIII els seus hereus van canviar el nom pel de Lleopart, pel casament de la pubilla Raimunda Colomer amb Josep Lleopart, hereu del mas Lleopart de Vilalleons. L'any 1942 va funcionar com a escola, anomenada Col·legi el Colomer, amb Josefa Lleopart com a mestra. Els alumnes hi vivien amb la família Lleopart. L'hereu del mas, Joan Lleopart (1923-1999) va iniciar les col·leccions d'objectes agrícoles a la dècada de 1970, que amb el nom del Mas Colomer

avui han quedat integrades dins la Xarxa de Patrimoni Rural Ecomuseu del Blat. A banda de les visites a les col·leccions de patrimoni agrícola, al Mas el Colomer s'hi realitzen diversos projectes que busquen la recuperació de tècniques agrícoles pròpies de la plana de Vic de finals del segle XIX.

Bibliografia

Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació (2009). Ajuntament de Taradell.
FERRARONS, R.; MUNMANY, J. (1983). Les masies de Taradell. Taradell: Centre Excursionista de Taradell.

HOMS, M. (2005). El Sindicat remença de l'any 1448, dins de Col·lecció Documents de l'Arxiu Municipal, 11. Girona: Ajuntament de Girona.

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Taradell (Osona).
Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

TORRENTS, J. (2012). Eines i feines de Pagès: Evolució de la tecnologia agrícola a la Plana de Vic durant el segle XX. Tesi Doctoral. Universitat de Barcelona.

